

Hořící renesance

Letošní festival renesance se vskutku náramně vyvedl.

Všichni se baví a křepčí na muziku našich předků. I kapela je lepší než minulý rok. Na rozdíl od minulé mají opravdu připravené písně a skladby, které jsem jim zadala. K mému údivu hrají i něco navíc. Mám z nich velkou radost! Už dohrávají poslední tóny před jejich zaslouženou přestávkou. Mimo kapelu mě také překvapili i šaty všech přítomných. Velké sukně a korzety vznešených dam. Punčochy a balonové šortky vznešených pánů. Prostý šat děveček i dvorní šašek. Zvláště mě zaujala mohutná císařovna v karmínově rudých šatech s velkým límcem a kloboukem, který zdobilo bílé peří. Je to patrně manželka hudebníka s loutnou. Najednou tóny ustaly a členové kapely sešli z pódia. Šla jsem jim naproti. Cestou jsem viděla, jak se ona již zmíněná dáma, polila nějakým alkoholem. Pár návštěvníků si mezitím zapálilo cigaretu. V tu chvíli bylo v tělocvičně nedýchatelno. Došla jsem otevřít okno. Z čista jasna se ozval křik. Ohlédla jsem se za sebe a spatřila jsem onu císařovnu, jak běhá po místnosti s hořící sukní. Jakmile proběhla kolem opony a snažila se přitom ze sebe strhat hořící oděv, nechtěně ji podpálila. Všichni ven!" zaječela jsem. Všude byl kouř a zmatek. Naštěstí se všichni dostali před budovu. Paní s hořící sukní dostala pořádnou sprchu od pána, který hbitě popadl kýbl s mopem a špinavou vodou. Zpozorovala jsem světla a uslyšela jsem sirény. Hasiči! Zaplavila mě úleva. Nikdo nebyl zraněn a nikdo nevěděl, co bylo příčinou tragédie. Na místo dorazila také policie. Postupně se přišlo na možnou teorii. Tím, že si pár neohleduplných lidí zapálilo, došlo k tomu, že žhavý nedopalek dopadl na lihovinou nasáklou látku. Po této zkušenosti se mi do pořádání dalších akcí nechce.

Doufám, že ti lidé budou zpytovat svědomí a cigaret se již neikdy nedotknou.

13 minut...

Dobrý den, vítíte v malé skromné vesničce poblíž Plzně, kdo do tohoto okamžiku žila v celku šťastná rodinka. Otec byl zedníkem v jedné soukromé firmě a matka v nemocnici jako velmi milá a nápomocná zdravotní sestřička. Mají dva syny, jeden navštěvuje základní školu a druhý začal těsně chodit do školky.

Je pátek a rodiče slíbili, že je dnes po výuce vezmou a pojedou na výlet do zoo. A to právě v tuto chvíli nastal velký zvrat v jejich životě... „Ahoj mami a tati,“ zdraví děti poslušně a je slyšet nadšení v jejich hlase. Rázem se jejich auto rozjelo. Během cesty tatínkovi volá babička, se kterou se zapovídá a přestane dávat pozor na silniční provoz. „Áááááá kamion!“ vykřikl tatínek a stočil volant doprava. Vyletěli z cesty. Vozidlo se řítí do hluboké rokle. Po několika vteřinách se zasekne o strom. V tuto chvíli začal doslova boj o život. Z nárazu byli všichni v bezvědomí. Z trosek se vyhrabal jen tatínek. Povšiml se, že auto začíná pomalu hořet. Naštěstí zde byl mladý kamioňák - pohotově volá 112. Hasiči, záchranka, ba i helikoptéra na místo dorazili neprodleně. Požárníci dali vše do pořádku - vystříhali pomocí nůžek zaklíněné osoby a následně je předali zdravotníkům. Uhasili požár, vytáhli a odklidili nepojízdný šrot.

Rodiče vyvázli s lehkými zraněními, ale děti utrpěly těžké úrazy hlavy. A v tuto chvíli se probouzí naše babička z asi nejhorší noční můry, kterou kdy v životě zažila, ale i tak z tohoto textu plyne poučení netelefonovat za jízdy a soustředit se. Mějme na mysli, že život máme všichni jen jeden.

Petr Beránek

Jakub Koudele